

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 8 iunie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. b)
din Legea educației naționale nr. 1/2011

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Corina Michaela Jîjîie (Coman) în Dosarul nr. 658/42/2021 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 439D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 26 mai 2022, apoi pentru data de 8 iunie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 658/42/2021, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educației naționale nr. 1/2011**, excepție ridicată de Corina Michaela Jîjîie (Coman) într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 3.703 din 21 aprilie 2021 privind luarea măsurilor prevăzute la art. 170 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a soluționării unor sesizări referitoare la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului în cadrul tezei de doctorat. Prin acest ordin a fost retras titlul de doctor în domeniul științe militare și informații, atribuit doamnei Coman (Jîjîie) N. Corina Michaela prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.581 MD din 3 decembrie 2013.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că actele administrative care au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice nu mai pot fi revocate de autoritățile emitente, anularea acestora putând fi dedusă spre soluționare instanței judecătorești competente în termen de un an de la emitere, aceste prevederi constituind fundamentul principiului revocabilității actelor administrative, conform art. 21 și 52 din

Constituție. Se arată că principiul revocabilității actelor normative este un principiu de bază al regimului juridic al actelor administrative, având consacrare constituțională implicită; în acest sens se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 624 din 26 octombrie 2016. Revocarea este justificată de un interes public și este aplicabilă atât timp cât actele unilaterale nelegale nu au intrat în circuitul civil și nu au produs niciun fel de efecte juridice, iar pentru dispunerea ei autoritatea emitentă trebuie să țină seama de așteptările și speranțele legitime ale beneficiarilor actelor.

6. Se arată că titlul științific de „doctor” este un act administrativ individual, care, odată intrat în circuitul civil, produce efecte juridice, iar retragerea acestuia reprezintă, în realitate, o revocare a unui act administrativ emis anterior. În aceste condiții, retragerea titlului, reglementată de textul criticat, constituindu-se într-o revocare a acestuia, reprezintă o încălcare a drepturilor subiective, garantate de lege, aparținând beneficiarului actului. Se încalcă, astfel, principiul stabilității raporturilor juridice, se creează insecuritate în circuitul civil și se lasă la dispoziția autorității emitente existența unor drepturi aparținând persoanei care a dobândit titlul științific de „doctor”.

7. Revocarea astfel realizată lasă loc unei marje discreționare în condițiile în care textul nu permite identificarea situațiilor concrete în care se poate aplica măsura retragerii titlului de „doctor”.

8. Se mai arată că textul criticat nu este clar, precis, previzibil și coerent, ceea ce generează confuzie și incoerență în aplicare. În acest sens se menționează că legea stabilește trei acte care au ca rezultat pierderea titlului de „doctor”, și anume: „ordinul de retragere”, „dispoziția de retragere” și „hotărârea judecătorească de anulare a diplomei”. Cele trei noțiuni folosite au efecte diferite, contradictorii și creează confuzie în interpretare și aplicare. Cu privire la securitatea juridică, se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și cea a Curții Constituționale.

9. Se relevă faptul că art. 50 din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, prevede că Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate lua măsura retragerii titlului de „doctor”, în timp ce Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.482/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.229/2020 pentru aprobarea metodologiilor referitoare la acordarea atestatului de abilitare, acordarea titlului de doctor, precum și la soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat și art. 69 din codul anterferit prevăd că ministrul are obligația de a lua o asemenea măsură. Se consideră că lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a textului criticat a condus la apariția unei astfel de situații, care reprezintă o deturnare a scopului legii de la voința legiuitorului.

10. Se consideră că textul criticat nu asigură garanțiile necesare împotriva arbitrarului, lasă loc aplicării discreționare, generează incoerență și confuzie privind limitele puterilor conferite și atribuțiile autorităților implicate în procedura retragerii titlului de „doctor”, pe baza unor preținse aspecte de nelegalitate la emiterea acestuia. Lipsa de rigoare a sintagmei „în cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională” rezultă din faptul că aceste cazuri nu sunt identificate sau definite, în sine și temporal. Se ridică problema încălcării principiului neretroactivității legii civile și a legalității procedurii folosite. Aplicarea unor norme care instituie anumite standarde de calitate pentru verificarea unei teze de doctorat întocmite sub imperiul altor dispoziții legale încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție. Noua lege nu poate reglementa situațiile juridice definitiv formate și nici efectele pe care le-au produs înainte de intrarea sa în vigoare, acestea rămânând supuse acțiunii legii vechi.

11. Se concluzionează că prevederile legale sunt lipsite de rigoare și previzibilitate, impietează asupra aplicării unitare a legii și aduc atingere securității juridice.

12. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție în măsura în care se consideră că procedura de evaluare a respectării standardelor de calitate sau de etică profesională trebuia să fie reglementată prin lege și în măsura în care Ministerul Educației are facultatea, iar nu obligația, de a lua măsura retragerii titlului de „doctor” atunci când constată nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională. Totodată, făcându-se referire la Decizia Curții Constituționale nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 52, se arată că textul criticat încalcă principiul stabilității raporturilor juridice sub aspectul lipsei de claritate a condițiilor care atrag retragerea titlului de „doctor”, întrucât procedura de verificare a respectării standardelor de calitate sau de etică profesională nu este reglementată prin lege, ci prin acte normative cu forță juridică inferioară acesteia, iar Ministerul Educației nu este obligat să dispună retragerea titlului, astfel că aplicarea sancțiunii este circumstanțiată sever de criterii de oportunitate, fapt care ar putea conduce la aplicarea discreționară a legii.

13. Se mai subliniază că textul criticat este neconstituțional în măsura în care retragerea titlului de „doctor” are caracter sancționator și este consecința nerespectării procedurilor sau a standardelor de calitate sau de etică profesională.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 18 din 10 ianuarie 2011, care au următorul cuprins: „(1) În cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, întocmite, după caz, de CNATDCU, de CNCS, de Consiliul de etică și management universitar sau de Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, poate lua următoarele măsuri, alternativ sau simultan: [...]

b) retragerea titlului de doctor;”.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiile legalității și securității juridice, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 126 alin. (2) privind reglementarea competenței și a procedurii de judecată prin lege.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 169 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, în urma finalizării studiilor universitare de doctorat științific, instituția organizatoare de studii universitare de doctorat conferă diploma și titlul de doctor în științe. Art. 168 alin. (7) prevede că titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, după validarea tezei de doctorat de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (denumit în continuare CNATDCU). Diploma de doctor se conferă după promovarea unui program de studii universitare de doctorat, certificând obținerea și deținerea titlului de doctor [art. 169 alin. (1) din Legea nr. 1/2011]. Legea operează, așadar, cu două noțiuni distincte, respectiv „titlul de doctor” și „diploma de doctor”, pentru fiecare dintre acestea reglementând o procedură diferită de desființare.

20. Cu privire la desființarea titlului de doctor, textul de lege criticat prevede că, în cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate lua măsura retragerii acestui titlu, iar acesta încetează să mai producă efecte juridice din momentul comunicării dispoziției de retragere a acestuia (art. 146¹). Art. 146² din lege prevede că diploma de doctor este revocată sau anulată prin hotărârea definitivă a unei instanțe judecătorești, caz în care instituția emitentă introduce acțiunea în anularea diplomei, în termen de un an de la data dispoziției de retragere a titlului de doctor.

21. În jurisprudența sa, Curtea a calificat **titlul de doctor ca fiind un act cu caracter administrativ** (a se vedea Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragrafele 48 și 49), iar **diploma de doctor** ca înscris certicator al titlului nu poate fi altceva decât tot un **act cu caracter administrativ** (a se vedea Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 48). Rezultă, astfel, că **desființarea diplomei de doctor antereferite se realizează prin revocare atunci când aceasta nu a intrat în circuitul civil și nu a produs efecte, iar prin anulare atunci când aceasta a intrat în circuitul civil și a produs efecte.**

22. Prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 49, Curtea a statuat că prevederile art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, constituie consacrarea legislativă a principiului revocabilității actelor administrative, conținând norme de procedură ce instituie calea prin intermediul căreia pot fi supuse controlului de legalitate, la cererea autorității emitente, actele administrative care nu mai pot fi revocate, întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice. Potrivit acestui text

legal, actele administrative care au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice nu mai pot fi revocate de autoritățile emitente, constatarea nulității sau anularea acestora putând fi dispusă numai de instanța judecătorească competentă prin introducerea unei acțiuni în termen de un an de la data emiterii actului. Principiul revocabilității actelor administrative este, alături de principiul legalității, un principiu de bază al regimului juridic al actelor administrative, având consacrare constituțională implicită (art. 21 și 52 din Constituție) și suport legal [art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004]. Jurisprudența a statuat că, în principiu, toate actele administrative pot fi revocate, cele normative oricând, iar cele individuale cu unele excepții; printre actele administrative individuale exceptate se regăsesc și actele administrative care au intrat în circuitul civil și au generat drepturi subiective garantate de lege. Or, titlul științific de doctor este un act administrativ individual care, odată intrat în circuitul civil, produce efecte juridice în materia drepturilor personale, patrimoniale și nepatrimoniale.

23. În acest context constituțional și legal, Curtea a statuat că o reglementare care stabilește că „actul administrativ constatat al titlului științific se anulează de la data emiterii actului de revocare și produce efecte doar pentru viitor” constituie o încălcare a irevocabilității actelor administrative individuale, cu consecințe grave asupra drepturilor subiective născute ca urmare a intrării în circuitul civil a respectivului act. Posibilitatea revocării actului administrativ de către autoritatea emitentă încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, introduce insecuritate în circuitul civil și lasă la dispoziția subiectivă a autorității emitente existența unor drepturi ale persoanei care a dobândit titlul științific (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 50).

24. Într-o atare situație, dacă există suspiciuni cu privire la nerespectarea procedurilor sau a standardelor de calitate sau de etică profesională, Curtea a reținut că actul administrativ poate fi supus controlului unei entități independente față de entitatea care a emis titlul de doctor, cu competențe specifice în acest domeniu, care poate lua măsuri sancționatoare cu privire la retragerea titlului în cauză. Însă, dacă opțiunea legiuitorului este pentru revocarea sau anularea actului administrativ, aceasta nu poate opera decât în condițiile stipulate de lege, respectiv măsura nu poate fi dispusă decât de o instanță judecătorească, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 554/2004 (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 51).

25. Curtea subliniază că, în contextul Deciziei nr. 624 din 26 octombrie 2016, intrarea actului administrativ în circuitul civil și producerea de efecte juridice nu se realizează prin simpla emiterie a ordinului de atribuire a titlului de doctor, ci dacă acesta a generat la rândul său raporturi juridice distincte; de altfel, în acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 55, a reținut că deținerea titlului de doctor poate constitui o condiție pentru accederea într-o funcție, pentru dobândirea unei calități profesionale, a unui statut profesional, iar, uneori, are implicații inclusiv sub aspect patrimonial, acolo unde legiuitorul a înțeles să gratifice persoana care posedă titlul de doctor cu sporuri salariale corespunzătoare acestei pregătiri științifice.

26. Textul criticat reglementează retragerea titlului de doctor, indiferent dacă actul respectiv a intrat sau nu în circuitul juridic și a produs sau nu efecte juridice. Din moment ce organul emitent îl desființează pentru motive anterioare emiterii sale (nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională), această retragere are natura juridică a unei revocări. Însă principiul revocabilității actelor administrative nu este unul absolut, el cunoaște și excepții, printre acestea numărându-se și actele administrative individuale care au intrat

în circuitul civil și au generat drepturi subiective garantate de lege, care nu pot fi revocate, ci doar anulate de o altă autoritate decât cea emitentă. În consecință, întrucât titlul de doctor și diploma de doctor care au intrat în circuitul civil și au generat drepturi subiective garantate de lege se încadrează în această categorie, ele nu pot fi revocate.

27. Retragera titlului de doctor — act administrativ — care a intrat în circuitul civil și a generat drepturi subiective garantate de lege nu poate lua forma revocării dispuse de instituția emitentă, ci pe cea a anulării, sens în care Curtea, prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 51, a impus exigența ca aceasta să se realizeze exclusiv de o instanță judecătorească. Nu este suficient ca doar anularea diplomei să fie realizată de instanța judecătorească, pentru că această operațiune este una formală, o consecință firească a desființării titlului. Prin urmare, indiferent de denumirea lor, actele administrative, odată intrate în circuitul civil, se anulează de instanța judecătorească, și nu de instituția emitentă, tocmai pentru că ele nu mai pot fi revocate.

28. Dacă principiul revocabilității actelor administrative are o consacrare constituțională implicită în art. 21 și 52 din Constituție, excepțiile de la acestea sunt cuprinse, de asemenea, în mod implicit în aceleași prevederi coroborate cu alte valori, exigențe și principii cu consacrare constituțională. În acest sens, Curtea reține art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta de securitate juridică, care conturează conținutul și limitele revocabilității actelor administrative. Astfel, odată ce un act administrativ a intrat în circuitul civil și produce efecte juridice, principiul securității juridice interzice revocarea lui chiar de către emitent.

29. Curtea reține că trebuie realizată o diferențiere între, pe de o parte, anularea titlului de doctor de către instanța judecătorească și, pe de altă parte, controlul judecătoresc cu privire la revocarea acestui titlu de către organul administrativ emitent. Cele două situații evocă ipoteze distincte, conturate după criteriul intrării în circuitul civil și al producerii de efecte juridice.

30. Rezultă că, în cazul în care au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, atât titlul de doctor, cât și înscrisul constatat pot fi desființate numai prin hotărâre judecătorească, pentru că, altfel, dacă se lasă la îndemâna instituției emitente a actului desființarea titlului, se imprimă și se induce o insecuritate asupra raportului juridic deja stabilit.

31. Având în vedere cele expuse, art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educației naționale nr. 1/2011 încalcă art. 21 și 52 coroborate cu art. 1 alin. (5) din Constituție cu referire la exigențele constituționale privind limitele principiului revocabilității actului administrativ individual, fiind constituțional numai în măsura în care se referă la retragerea titlului de doctor care nu a intrat în circuitul civil și nu a produs efecte juridice.

32. Prin urmare, este exclusă competența autorității publice emitente de a retrage titlul de doctor care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, această competență revenind instanței judecătorești, sesizate în condițiile legii generale în materie, respectiv Legea nr. 554/2004. În acest caz, retragerea îmbracă forma anulării actului, caz în care instanța va verifica numai legalitatea parcurgerii procedurii de conferire/atribuire a titlului de doctor și de emiterie a diplomei de doctor, fără a avea competența de a evalua ea însăși calitatea lucrării, nivelul științific al acesteia sau caracterul științific al activității deținătorului titlului de doctor.

33. Autoarea excepției ridică și problema lipsei de rigoare a sintagmei „în cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională”, întrucât prin generalitatea sa nu identifică aceste cazuri, în sine și temporal, ceea ce ar fi contrar

dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa de calitate a legii și ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea.

34. Ca premisă, Curtea reține că, odată ce s-a stabilit că numai instanța judecătorească poate anula titlul/diploma de doctor care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, rezultă că textul criticat se aplică numai în privința titlurilor/diplomelor care nu au intrat în circuitul civil și nu au produs efecte juridice și care pot fi revocate pentru motivele antereferte de instituția emitentă a actului.

35. Cu privire la înțelesul acestei sintagme, Curtea constată că este variabilă în timp pentru că standardele de calitate sau de etică profesională variază în funcție de reglementarea normativă în vigoare la data conferirii/atribuirii titlului de doctor. Pentru a determina conținutul acestei sintagme potrivit reglementării legale în vigoare, Curtea reține că, potrivit art. 168 alin. (4) și (5) din Legea nr. 1/2011, pe baza susținerii publice a tezei de doctorat și a rapoartelor referenților oficiali, comisia de doctorat evaluează și deliberează asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de doctorat. Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului „Excelent”, „Foarte bine”, „Bine” sau „Satisfăcător”, comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează CNATDCU spre validare. CNATDCU, în urma evaluării dosarului, propune ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului acordarea sau neacordarea titlului de doctor.

36. În mod evident, cele stabilite de comisia de doctorat și validate de CNATDCU, cu consecința conferirii/atribuirii titlului de doctor, nu pot fi reexamineate de o altă comisie sub aspectul valorii științifice a lucrării, neexistând niciun temei constituțional sau legal în acest sens. Odată ce comisia de doctorat s-a pronunțat, nicio altă comisie nu se poate transforma în cenzorul acesteia, astfel că nu poate să realizeze o reanalizare și o reapreciere a evaluării acesteia, să infirme constatările acesteia și să dea un verdict propriu. Cele stabilite de comisia de doctorat și validate de CNATDCU sunt aspecte necenzurabile ale actului

administrativ emis, întrucât vizează aprecierea valorică a conținutului tezei de doctorat, și angajează răspunderea autorității emitente a actului. O reapreciere axiologică a tezei de doctorat și infirmarea titlului de doctor pe considerente străine principiului legalității creează un veritabil risc la adresa securității juridice.

37. Se mai reține că, după cum nici instanța judecătorească nu are competența de a statua cu privire la fondul științific al tezei de doctorat elaborate, nici autoritatea emitentă nu are competența de a reaprecia fondul științific al acesteia. Astfel, anularea sau revocarea, după caz, a titlului de doctor/diplomei de doctor nu poate fi realizată pentru aceste aspecte, ci doar pentru aspecte ce țin de legalitatea desfășurării procedurii de conferire/atribuire, cu respectarea termenelor prevăzute de lege pentru anularea/revocarea acestora, precum și a condițiilor de legalitate în vigoare la momentul acordării lor. Altfel s-ar ajunge la arbitrar și la o insecuritate juridică permanentă în privința deținerii titlului de doctor.

38. Toate aceste aspecte, însă, țin de interpretarea și aplicarea legii, revenind autorității emitente să facă aprecierea *in concreto* a motivelor invocate pentru revocarea titlului de doctor, cu respectarea principiului aplicării în timp a legii [potrivit art. 15 alin. (2) din Constituție], apreciere care este supusă controlului judecătoresc.

39. În ceea ce privește fixarea unui termen în care autoritatea emitentă să aibă posibilitatea să revoce actul administrativ, Curtea constată că, în condițiile prezentei decizii, rezultă că revocarea titlului de doctor se poate face de autoritatea emitentă numai pe perioada în care acesta nu a intrat în circuitul civil și nu a produs efecte juridice. Prin urmare, odată cu soluția de constatare a neconstituționalității sub rezervă de interpretare, în mod implicit, revocarea se poate face numai într-un anumit termen, variabil, de la caz la caz, dar care se încadrează în exigențele Legii nr. 554/2004, astfel că aspectele criticate reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii pe care Curtea Constituțională nu are competența de a le soluționa.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Corina Michaela Jijie (Coman) în Dosarul nr. 658/42/2021 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt constituționale, în măsura în care se referă la retragerea titlului de doctor care nu a intrat în circuitul civil și nu a produs efecte juridice.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iunie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Prim-magistrat-asistent,
Benke Károly